
NIEWYMYŚLNY (2) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg f A niewymyślną (1). ◇ pl A m pers niewymyśln(e) (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Taki jak każdy, zwykły, zgodny z jakąś normą, bez zbędnych dodatków (2) : iż Pan poznawšzy wiarę á proſtotę ípráwiedliwą á niewymyślną káźdego/ iż gotow ieſt káźdemu ná káźde záwołanie iego. RejPos 235v.

Szereg: »prosty a niewymyślny« (1): Słuchayże gdzie záleciáá. Oto ſłyſzyſz iż ná puſzczą/ tho ieſth ná ludźi proſte a niewymyſlne/ o kthorych powieda Pan: Iż odiyáwſzy mądrość od mędrkow dam ią proſtaczkom. RejAp 104.

Synonimy: prosty, zwykły.

Cf **NIEWYMYŚLONY. WYMYŚLNY**

JB